

Sabatul

Pentru studiul din această săptămână, citește: Matei 12:1-5; 24:20;
Luca 4:16-21; Ioan 1:1-3; 5:16,17.

Sabat după-amiază

Textul de memorat: „Apoi le-a zis: «Sabatul a fost făcut pentru om, iar nu omul pentru Sabat; așa că Fiul omului este Domn chiar și al Sabatului.»” (Marcu 2:27,28)

Când a fost acuzat de conducătorii religioși din vremea Sa de nerespectarea zilei de odihnă, Isus Hristos a subliniat de fiecare dată autoritatea Sa ca Domn al Sabatului (Matei 12:8; Marcu 2:28; Luca 6:5) și a arătat cum ar trebui păzit Sabatul.

Și noi ne confruntăm în prezent cu această problemă a păzirii „corecte” a Sabatului și, în plus, cu credința larg răspândită că duminica ar fi ziua de odihnă adevărată. Susținătorii duminicii nu găsesc însă niciun argument în Evanghelii în favoarea păzirii primei zile a săptămânii. Controversele din Evanghelii pe tema Sabatului nu aveau nicio legătură cu *ziua* în care ar trebui să ne odihnim, ci, mai degrabă, cu *modul* în care ar trebui să păzim ziua de odihnă. Faptul că sâmbăta rămâne în continuare ziua de odihnă a lui Dumnezeu nu a fost pus la îndoială de Domnul Isus nici în timpul vieții Sale și nici chiar după înviere.

Un proiect pentru inima ta – Biruiește răul prin bine

„Dacă ne dăm seama de îndelunga-răbdare a lui Dumnezeu față de noi, nu vom fi găsiți judecându-i sau acuzându-i pe alții. Când Hristos a trăit pe pământ, cât de surprinși ar fi fost cei cu care stătuse de vorbă dacă, după ce L-ar fi cunoscut, L-ar fi auzit rostind un singur cuvânt acuzator, defăimător sau nerăbdător!” – Ellen G. White, *Divina vindecare*, p. 463

Meditează, roagă-te și acționează!

1. Ce ne spun următoarele texte despre rolul îndeplinit de Domnul Isus la crearea lumii? De ce este faptul acesta atât de important, îndeosebi în ce privește originea Sabatului? Ioan 1:1-3; Coloseni 1:16; Evrei 1:1,2.

Apostolul Ioan își începe Evanghelia cu bine cunoscuta afirmație: „La început era Cuvântul... Toate lucrurile au fost făcute prin El și nimic din ce a fost făcut, n-a fost făcut fără El” (Ioan 1:1-3). La fel ca el, apostolul Pavel afirmă clar că Dumnezeu Fiul, Isus Hristos, a creat toate lucrurile: „Prin El au fost făcute toate lucrurile care sunt în ceruri și pe pământ, cele văzute și cele nevăzute... Toate au fost făcute prin El și pentru El” (Coloseni 1:16,17). Prin El a fost adus la existență universul, inclusiv sistemul nostru solar, pământul și tot ce este pe el.

La sfârșitul săptămânii în care a fost creată lumea, Domnul Hristos ne-a dăruit ziua de odihnă: „Sabatul a fost făcut pentru om, este ziua Domnului. Ea îi aparține lui Hristos. (...) Din moment ce El a făcut toate lucrurile, înseamnă că El a făcut și Sabatul. Prin El, Sabatul a fost pus deoparte ca memorial al creării lumii.” – Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii*, p. 288

Dumnezeu a pus în noi nevoia de a ne odihni și ne-a oferit totodată mijlocul de a ne satisface această nevoie: ne-a dat o zi pe săptămână în care să lăsăm deoparte truda și necazurile și să ne odihnim în El. La încheierea lucrării de creare a pământului, El Însuși S-a odihnit în ziua a șaptea, dar nu pentru că ar fi fost obosit, ci pentru a binecuvânta și a sfinți Sabatul și pentru a ne lăsa un exemplu de urmat. De asemenea, la încheierea lucrării de răscumpărare pe cruce, El S-a odihnit în Sabat, confirmând astfel caracterul lui perpetuu. Domnul Hristos îi invită pe toți oamenii trudiți și împovărați să se odihnească în El (Matei 11:28,29) și să se odihnească în ziua Sa specială, o dată pe săptămână, în Sabat.

Sabatul ne amintește de originile noastre, ca oameni, și ne oferă astfel ocazia de a medita asupra întrebării: Ce vreau să fac cu viața pe care mi-a oferit-o Dumnezeu în dar?

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Membrii grupei să compare păzirea legalistă a Sabatului cu exemplul și învățătura Domnului Hristos despre păzirea Sabatului.

La nivelul sentimentelor: Să prețuiască cele două binecuvântări ale Sabatului: odihna și părtășia cu Dumnezeu.

La nivel practic: Să sfințească Sabatul, bucurându-se de învierea spirituală, de refacerea puterilor fizice și de cultivarea relațiilor cu ceilalți.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Exemplul Domnului Hristos și învățătura dată de El cu privire la Sabat încurajează creșterea spirituală

- A. Ce ne spune originea Sabatului despre importanța păzirii lui?
- B. Ce putem învăța de la Domnul Isus despre păzirea Sabatului?
- C. Ce ne spun minunile făcute de El în Sabat despre autoritatea Sa asupra zilei de odihnă?

II. Sentimente: Dumnezeu ne oferă binecuvântarea odihnei și a părtășiei prin păzirea Sabatului

- A. Care este atitudinea noastră față de primele șase zile ale săptămânii atunci când le privim prin prisma celor două binecuvântări primite în Sabat?
- B. În ce mod ajută păzirea Sabatului la vindecarea rănilor emoționale pe care le dobândim în timpul săptămânii?
- C. De ce pierde bucuria Sabatului cei care „monitorizează” atent tot ce fac în această zi?

III. Practic: Pentru credincioși, păzirea Sabatului e o desfătare

- A. Cum ne ferește păzirea Sabatului de ideea că noi am fi stăpâni pe viața noastră?
- B. Cum pot părinții să transforme păzirea Sabatului bazată pe reguli într-o păzire plină de bucurie, astfel încât copiii lor să aștepte cu plăcere ziua de odihnă?

Rezumat: Domnul Hristos a făcut Sabatul pentru revigorarea noastră spirituală și pentru refacerea puterilor fizice.

2. Citește Matei 12:1,2. Care a fost problema în această situație? De ce au socotit fariseii că ucenicii au făcut un lucru neîngăduit în Sabat?

În Deuteronomul 23:25 se găsește următoarea regulă: „Dacă intri în holdele aproapelui tău, vei putea să culegi spice cu mâna, dar secera, în holdele aproapelui tău, să n-o pui.” Prin urmare, nu era o problemă că ucenicii smulgeau spice de grâu din lanul altcuiva, ci faptul că le smulgeau și le mâncau în Sabat! Regulile rabinilor interziceau în mod punctual multe tipuri de activități în Sabat, printre care și culesul, treieratul și vânturatul cerealelor. De aceea, când i-au văzut pe ucenici cum rupeau spicele și le frecau în palme pentru a curăța boabele, fariseii i-au socotit vinovați de faptul că au cules, treierat și vânturat, lucrări nepermise în Sabat.

3. Ce însemnătate au exemplele date de Domnul Isus ca răspuns la acuzația fariseilor? Matei 12:3-5

Prin primul exemplu, cu David și oamenii lui care au mâncat din pâinile sfinte (1 Samuel 21:1-6), Domnul Hristos a arătat că, în unele situații, când viața este amenințată, încălcarea unei reguli ceremoniale este permisă. Al doilea exemplu (Matei 12:5) aduce în discuție faptul că, în serviciile din Sabat, preoții aduc de două ori mai multe jertfe și daruri decât în celelalte zile ale săptămânii (Numeri 28:9,10). Evreii înșiși recunoșteau că serviciile de la templu erau prioritare față de Sabat.

În continuare, Domnul Isus a făcut două afirmații prin care își revendică autoritatea de a redefini modul greșit în care fariseii păzeau Sabatul: (1) „Sabatul a fost făcut pentru om, iar nu omul pentru Sabat” (Marcu 2:27). Prin aceasta, El reafirmă originea edenică a Sabatului și redefiniște prioritățile: omul nu a fost creat în folosul Sabatului, ci, invers, Sabatul a fost adus la existență în folosul omului, pentru a-i servi omului. (2) „Fiul omului este Domn chiar și al Sabatului” (Marcu 2:28). Hristos a confirmat aici statutul Său de Creator și Legiuitor – El era cel care dăduse porunca cu privire la Sabat. În această calitate, El are dreptul de a elibera Sabatul de legile împovărătoare născocite de oameni.

Conducătorii spirituali ai poporului lui Dumnezeu L-au acuzat pe Domnul Sabatului de încălcarea zilei pe care El însuși a creat-o și a sfîșit-o. Cum au ajuns ei în această stare de orbire spirituală?

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVARE

Pasajul central: Marcu 2:27,28.

Ideea centrală pentru creștere spirituală: Binecuvântările păzirii Sabatului sunt la dispoziția oricărui om care își pune credința în Domnul Hristos pentru mântuire.

Capitolele 3 și 4 din cartea Evrei repovestesc răzvrătirea israeliților în timpul călătoriei lor prin deșert. Când le-a făgăduit o țară mai bună, Dumnezeu le-a făgăduit și odihnă. Dar ei au refuzat „să intre” în această odihnă. S-au încăpățânat, s-au amăgit pe ei înșiși și au fost neascultători. În mila Sa, Dumnezeu nu i-a părăsit, ci le-a oferit o nouă ocazie de a se odihni spiritual și de a se bucura de eliberarea din robie: Sabatul.

Ziua a șaptea este simbolul eliberării spirituale din robia păcatului, care le este oferită astăzi tuturor. Când acceptăm această eliberare, înțelegem că nu are niciun rost să ne luptăm singuri să devenim mai buni. Sabatul, care timp de generații a fost o zi de refacere fizică și spirituală, a dobândit și semnificație soteriologică (legată de mântuire). Vremurile grele în care trăim i-au determinat pe unii să muncească fără oprire. Când păzim Sabatul, recunoaștem că, dacă avem binecuvântarea Domnului, reușim să câștigăm mai mult în șase zile, decât în șapte. Când păzim Sabatul, recunoaștem că odihna spirituală completă ne oferă o mai mare asigurare decât o viață întregă de fapte bune. Studiul din această săptămână urmărește să îi încurajeze pe membrii grupei să cunoască personal această odihnă fizică și spirituală.

Activitate introductivă: Permite-le câtorva membri ai grupei să povestească despre cel mai memorabil concediu pe care l-au avut până acum. Discutați despre beneficiile repausului fizic. Comparați o zi de concediu cu o zi de muncă (din punctul de vedere al activităților unei zile). Vorbiți despre starea emoțională și fizică la plecarea și la întoarcerea din concediu. Comparați starea aceasta cu starea emoțională și fizică a omului înainte și după ce a primit mântuirea.

De discutat: Ce efecte are păzirea autentică a Sabatului asupra sănătății emoționale și fizice?

4. Ce ne spune Luca 4:16 că făcea de obicei Domnul Isus în Sabat? De ce este important lucrul acesta pentru noi? Ioan 14:15; 1 Petru 2:21.

Cuvântul folosit de Luca în versetul 16, „obiceiul”, provine dintr-un cuvânt grecesc care denumește o acțiune care a intrat în obișnuința cuiva și care e făcută în mod regulat. Înțelegem așadar că Domnul Isus mergea regulat la sinagogă în Sabat. Practica aceasta a contat mult pentru Luca, întrucât în Evanghelia Sa a consemnat de patru ori că Isus mergea la sinagogă în Sabat (Luca 4:16; 4:31; 6:6; 13:10). Tot el a arătat că Sabatul este ziua a șaptea a săptămânii (Luca 23:54 – 24:1). Faptul că Isus Hristos S-a odihnit sâmbăta, la fel ca toți evreii, este o dovadă că ciclul săptămânal a continuat neîntrerupt de la darea Legii pe Sinai și deci încă de la crearea lumii. Domnul Isus ne-a lăsat tuturor creștinilor un bun exemplu atât în ce privește respectarea zilei a șaptea, cât și în ce privește modul de păzire a acestei zile.

5. Ce pasaj biblic a citit Domnul Isus în ocazia consemnată în Luca 4:16-21? De ce este semnificativ acest pasaj?

Nu era prima ocazie în care Domnul Isus citea și spunea câteva cuvinte în sinagogă. Trecuse deja un an de la botezul Său și era prima dată când revenea la Nazaret după ce plecase din atelierul de tâmplărie. Primii treizeci de ani din viață și-i petrecuse în această localitate și în sinagoga de aici. În tinerețe, „era solicitat deseori să citească învățătura din proroci în ziua Sabatului în sinagogă și inimile ascultătorilor erau atinse, în timp ce o lumină nouă strălucea dinspre cuvintele familiare ale textului sacru.” – Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii*, p. 74

De data aceasta însă, situația a fost alta. Isus a ales un anumit pasaj, Isaia 61:1,2, un text care descrie lucrarea pe care avea să o facă Mesia și arată că El va veni să vestească „anul de îndurare al Domnului” (Luca 4:19), anul jubiliar sau anul sabatic, un timp de odihnă. El a ales în mod potrivit ziua de odihnă pentru a-și anunța lucrarea de răscumpărare, eliberare și vindecare. În El găsim adevărata odihnă spirituală, o odihnă pe care o putem simți în mod efectiv în fiecare Sabat.

2. APROFUNDAREA STUDIULUI

Când Domnul Isus a fost pe pământ, subiectul abordat cel mai frecvent de farisei în discuțiile lor era păzirea Sabatului. Din nefericire, istoria se repetă. Și astăzi, accentul cade pe păzirea corectă a Sabatului, și nu pe scopul și semnificația lui! Dacă luăm seama la ele și ne pregătim ca atare, Duhul Sfânt va transforma Sabatul într-o zi a bucuriei, așa cum a intenționat Dumnezeu. Condu discuția spre semnificația Sabatului, evitând să pierdeți timp prețios pentru „a despica firul în patru”.

Comentariu biblic

I. Isus: Mesia, Creator, Model, Domn

(Revezi împreună cu grupa Coloseni 1:16; Luca 4:16-21 și Matei 12:1-8.)

Îndemnul cu care își încheie apostolul Ioan cartea Apocalipsa, ca nimeni să nu scoată și nici să nu adauge ceva la cartea sa, conține un principiu care poate fi aplicat și în dreptul Sabatului. Aidoma fariseilor din vechime, unii credincioși de astăzi supraîncarcă ziua de odihnă cu restricții omenеști. Alții, dimpotrivă, caută să elimine orice restricție, lipsind Sabatul de sfințenia lui și privindu-l ca pe o zi „liberă” sau ca pe oricare altă zi din săptămână. Ambele categorii pierd binecuvântarea oferită de Domnul. Cei care au o atitudine lejeră se lasă absorbiți de activitățile lumești și nu ajung să cunoască odihna. Cei hipervigilenți își ocupă tot timpul cu supravegherea practicilor celorlalți și nu mai găsesc timp de odihnă. Primesc binecuvântarea numai cei care urmăresc păzirea Sabatului sub călăuzirea Duhului Sfânt și în armonie cu cerințele Scripturii.

Exemplul lăsat de Domnul Isus în această privință este deosebit de important. Ce făcea El?

(1) Se alătura celorlalți credincioși pentru studiul Scripturii și închinare (Luca 4:16-21);

(2) petrecea ziua în natură (Matei 12:1-8);

(3) alina suferințele oamenilor (Matei 12:9-14; Luca 13:15,16 și Ioan 5:16,17);

(4) S-a odihnit de lucrarea Lui (Geneza 2:1-3);

(5) întrucât El respecta cerințele Scripturii cu strictețe, putem deduce că nu cumpăra în această zi (Matei 5:17-19 și Neemia 13:15-22);

(6) din purtarea ucenicilor putem vedea și faptul că El a respectat ziua pregătirii (Luca 23, 24; compară cu Exodul 16). Creștinii de astăzi ar trebui să își clădească obiceiurile de păzire a Sabatului pe exemplul lăsat de El.

Evangheliile consemnează numeroase vindecări pe care Domnul Isus le-a făcut în ziua Sabatului. În majoritatea cazurilor, au avut loc la inițiativa Sa, deși El ar fi putut să aleagă oricare altă zi pentru a le face. Scopul Său a fost să demonstreze că vindecarea bolnavilor e permisă în Sabat și că e o activitate mai legitimă decât ceea ce făceau în Sabat mulți farisei și conducători religioși.

6. Ce argumente a adus Domnul Isus pentru a justifica vindecările pe care le-a făcut în ziua Sabatului? Matei 12:10-12; Luca 13:15,16; Ioan 5:16,17.

Este adevărat că în Sabat trebuie să lăsăm deoparte munca și treburile noastre (Exodul 20:9; Isaia 58:13), dar aceasta nu înseamnă să petrecem ziua lenevind. În discuțiile Sale cu fariseii, Domnul Hristos a arătat că „este îngăduit a face bine în zilele de Sabat” (Matei 12:12). Potrivit tradiției rabinice, un bolnav putea fi tratat în Sabat dacă viața lui era în pericol. De asemenea, dacă o oaie sau un bou cădea într-o groapă, era permis ca animalul să fie scos de acolo în Sabat pentru a-i salva viața. Nu este viața unui om mai de preț decât viața unui animal? Din nefericire, criticii Săi arătau mai multă compasiune pentru un animal decât pentru oamenii suferinzi. Ei erau de acord să fie adăpat un animal, dar nu și să fie vindecat un om.

În altă ocazie, Domnul Isus a spus: „Tatăl Meu lucrează până acum și Eu, de asemenea, lucrez” (Ioan 5:17), făcând referire la lucrarea lui Dumnezeu în favoarea ființelor pe care le-a creat. El ne dă viață și ne susține neîntrerupt, în toate zilele săptămânii, inclusiv în Sabat (Evrei 1:2,3).

Domnul ne-a învățat astfel să nu fim legaliști în păzirea Sabatului. A păzi Sabatul înseamnă a ne odihni de lucrările noastre (Evrei 4:10) și, mai mult de atât, înseamnă a pune capăt eforturilor de a ne câștiga mântuirea, conștienți fiind că, oricum, este imposibil să o „câștigăm” pe această cale. Satana vrea să ne convingă să păzim Sabatul în mod egoist. Dacă vede că nu ne poate determina să negăm ziua de odihnă, atunci se străduiește să ne împingă în cealaltă extremă, a legalismului.

Cum putem avea o atitudine echilibrată în păzirea Sabatului? De ce este important să nu judecăm modul în care țin alții Sabatul (păstrând mereu în minte atitudinea greșită a fariseilor față de modul în care păzea Domnul Hristos Sabatul)?

De discutat: Ce s-ar întâmpla dacă un grup de creștini ar încerca să fie conștiință pentru alții și le-ar dicta cum să păzească Sabatul? De ce e bine să păstrăm tăcerea acolo unde Scriptura nu ne dă o indicație precisă? Cum putem să-i muștrăm cu blândețe și iubire pe cei care calcă Sabatul?

II. Minunile din Sabat

(Revezi împreună cu grupa Matei 12:10-12; 24:20; Luca 23 și 24.)

Domnul Isus i-a conferit Sabatului o însemnătate aparte prin minunile pe care le-a săvârșit în această zi. El a arătat astfel că refacerea fizică a oamenilor includea și vindecarea bolnavilor.

Totuși cel mai grăitor exemplu de păzire a Sabatului ne-a fost dat de Domnul Hristos la încheierea vieții Sale. Spre sfârșitul zilei pregătirii, când Și-a dat ultima suflare, părea că lumea a fost cufundată în agonie și disperare. Singurul care avea putere să i se împotrivescă morții părea să fi fost învins. Pe când Sabatul se apropia, trupul Său a fost coborât de pe cruce și depus într-un mormânt. El S-a odihnit în pace, potrivit cu poruncile Sale și potrivit obiceiului Său. Mormântul lui Iosif a rămas sigilat toată ziua. Refăcut și întărit prin Duhul lui Dumnezeu după acea odihnă conformă planului lui Dumnezeu, El a ieșit din mormânt pregătit pentru o nouă lucrare: slujirea ca Mare-Preot în cer. Și creștinii pot avea parte de minunata experiență a Sabatului care îi va ajuta să întâmpine problemele săptămânii cu putere și curaj.

De discutat: Cum putem să avem parte și noi de această experiență minunată a Sabatului?

3. APLICAȚIA PENTRU NOI

Nu este suficient să ne plângem de prea multă scrupulozitate în păzirea Sabatului. Dacă renunțăm la hipervigilență, trebuie o înlocuim cu modalități pozitive de păzire a Sabatului, prevenind astfel posibilitatea de a renunța să-l mai sfințim. Care sunt aceste modalități pozitive? Cum putem reflecta prin practicile noastre de păzire a Sabatului faptul că Dumnezeu este Creatorul și Răscumpărătorul nostru, Cel care ne susține în fiecare zi? Cum putem aprecia mai mult binecuvântările zilei de odihnă? Cum pot membrii grupei să își formeze o atitudine echilibrată și în acest domeniu?

Mulți creștini țin duminica în locul Sabatului și aduc o serie de argumente, dintre care cel mai însemnat este învierea Domnului. Totuși în Noul Testament nu există nicăieri, nici chiar în pasajele legate de înviere, vreun îndemn de a păzi această zi în locul Sabatului. Dimpotrivă, există învățături ale Domnului Isus care ne arată că Sabatul trebuia să fie păzit și după ce El a înviat.

7. Ce ne spune Matei 24:20 despre păzirea Sabatului în perioada de după învierea Domnului Isus?

Aceste cuvinte ale Domnului ne arată că în anul 70 (la circa patruzeci de ani după răstignirea Sa), Sabatul trebuia să fie privit ca fiind la fel de sacru ca întotdeauna. Fuga din Ierusalim nu era o activitate potrivită pentru această zi.

8. Ce alte texte din Noul Testament ne arată că Sabatul a fost respectat și după învierea Domnului? Faptele 13:14,42; 14:1; 17:1,2; 18:4.

Pentru noi, mersul la biserică ar trebui să fie ce era pentru ucenici mersul la sinagogă: un mod de a păzi Sabatul. Apostolul Pavel era în mod obișnuit prezent la serviciile divine desfășurate în Sabat, la sinagogă. El avea acest obicei, la fel ca Domnul Isus (Faptele 17:2). Deși era apostolul neamurilor și apărătorul îndreptăririi prin credință, el mergea la sinagogă în Sabat pentru a le vesti iudeilor Evanghelia și pentru a sfinți ziua de odihnă a Domnului.

Odată, la încheierea serviciului divin, neamurile l-au rugat pe Pavel să le vorbească despre Evanghelie și Sabatul următor. El ar fi putut să organizeze o adunare chiar a doua zi, duminica, dar a așteptat totuși o săptămână: „În Sabatul viitor, aproape toată cetatea s-a adunat ca să audă Cuvântul lui Dumnezeu” (Faptele 13:44). Avem, așadar, dovezi concludente că biserica primară nu a respectat prima zi a săptămânii ca zi de odihnă în locul zilei a șaptea.

Știm că sâmbăta este ziua a șaptea și ziua de odihnă a Domnului. Lucrul acesta este important, desigur, dar cum putem deveni niște creștini mai buni și mai iubitori prin păzirea Sabatului?

Activitate: Cere-le membrilor grupei să întocmească o listă cu însușiri ale lui Dumnezeu desprinse din învățăturile biblice despre Sabat. Gândiți-vă la cât mai multe activități sau ritualuri care scot în evidență aceste însușiri. Concepeți activități pentru copii, pentru adolescenți, pentru tineri și pentru majori. Țineți cont de următoarele criterii: (1) activitățile să fie plăcute; (2) să se adreseze mai multor simțuri; (3) să aibă darul de a-i implica pe cât mai mulți; (4) să fie potrivite momentului zilei în care doriți să le desfășurați (de exemplu, meditația în liniște este potrivită pentru momentele de dimineața sau de la apusul soarelui, dar nu la mijlocul zilei); (5) să ne ajute să creștem spiritual.

4. SĂ TRECEM LA ACȚIUNE!

În iudaism, întâlnim două atitudini generale față de Sabat. Una urmărea protejarea păzirii Sabatului (*halakah*). Câteva exemple notabile în ceea ce privește prima atitudine: în perioada macabeilor, mii de patrioți evrei au preferat să fie uciși de ostașii sirieni decât să calce Sabatul, luptând cu ei; în timpul asedierii Ierusalimului de către Pompei, evreii și-au abandonat fortificațiile, din cauză că venise Sabatul. Un alt exemplu este tratatul cu titlul *Shabbath* din Mișna, unde sunt prezentate 39 de tipuri de activități interzise în Sabat. Secta esenienilor susținea că în Sabat e de preferat să lași un animal sau un om să se înece, decât să faci efortul necesar pentru a-l salva. Romanii nu prea îi chemau la oaste pe evrei de teamă că vor refuza să lupte în Sabat.

Haggadah (comentariul Scripturii), ne arată cealaltă atitudine, care pune accentul pe frumusețea Sabatului. O tradiție susține că primul cântec compus de om ar fi fost un imn de Sabat și că ar fi fost intonat de Adam în ziua a șaptea când a aflat despre iertarea lui Dumnezeu. Unii comentatori susțineau că imnul s-ar fi păstrat sub forma Psalmului 91. Altă tradiție susține că israeliții ar fi negociat traversarea Mării Roșii în Sabat, oferind o altă conexiune soteriologică cu păzirea Sabatului. Serviciile de la tabernacul puneau în evidență închinarea în Sabat, întrucât în această zi erau aduse mai multe jertfe decât în alte zile (Numeri 28:9,10). Sabatul era o zi specială, care merita să fie sărbătorită.

Activitate: Compuneți un imn sau o poezie despre păzirea Sabatului de-a lungul istoriei. Puteți porni de la unele idei prezentate mai sus.

Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii*, capitolul „Sabatul”, p. 281-289.

„Așa că Fiul omului este Domn chiar și al Sabatului.» Cuvintele acestea sunt încărcate de învățăminte și de mângâiere. (...) El [Sabatul] arată spre Acela care ne-a creat și care ne sfințește. El declară că Acela care a creat tot ce există în cer și pe pământ și prin care toate se țin laolaltă este Capul bisericii și că, prin puterea Sa, noi suntem împăcați cu Dumnezeu. Căci, cu privire la Israel, El a spus: «Le-am dat și Sabatele Mele să fie ca un semn între Mine și ei, pentru ca să știe că Eu sunt Domnul, care-i sfințesc» (Ezechiel 20:12). Prin urmare, Sabatul este un semn al puterii lui Hristos de a ne sfinți. Și este dat tuturor celor pe care Hristos îi sfințește. Ca semn al puterii Sale de a sfinți, Sabatul este dat tuturor celor care devin prin Hristos o parte a Israelului lui Dumnezeu.” – Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii*, p. 288

Întrebări pentru discuție

1. Noi suntem ai Domnului Hristos, atât prin faptul că El ne-a creat, cât și prin faptul că ne-a răscumpărat. Cum ne amintește Sabatul de aceste două mari evenimente?
2. De ce este greșită respectarea legalistă a poruncii a patra? Care este atunci soluția? Ce element-cheie transformă respectarea Sabatului într-o binecuvântare reală?
3. În cel fel ne aduce aminte Sabatul despre adevărul că suntem mântuiți prin meritele Domnului Hristos, și nu prin faptele noastre?
4. Ce putem face pentru ca experiența noastră cu Domnul în Sabat să fie mai profundă și mai plină de sens?
5. Ce putem învăța despre păzirea Sabatului din vindecările făcute de Domnul Hristos în Sabat? Ce ne spun ele despre adevărata semnificație a Sabatului?
6. Am primit porunca de a „sfinți” Sabatul. Gândește-te la câteva dintre lucrurile pe care le faci în ziua de odihnă. Cât de sfinte sunt ele?

Cea mai mare putere

Teresa locuiește într-un oraș din vestul Bulgariei. Era cunoscută ca o mare vrăjitoare – lega și dezlega, făcea farmece și blesteme, dădea în cărți și ghicea viitorul. Oamenilor le era frică de puterea ei.

Odată, i-a venit în vizită o nepoată, pe nume Sara. Cât de mult o iubea! Într-o sâmbătă, fetița a rugat-o să o ducă la biserică. La sfârșitul serviciului divin, cineva din biserică i-a oferit Sarei o carte cu povestiri biblice. În fiecare seară, fetița o ruga pe bunica să îi citească din ea.

Sarei îi plăcea foarte mult să cânte despre Isus când se juca sau o ajuta pe bunica la treburi în casă. Teresa se oprea adesea din lucru și o asculta. S-a gândit că acest Isus, pe care nepoata ei Îl iubea atât de mult, trebuia să fie o Persoană specială și s-a hotărât să meargă la biserică pentru a-L cunoaște mai bine. Așa a început să vină la biserică regulat, chiar și după ce Sara s-a întors în Italia, la părinții ei.

Teresa era o fumătoare înrăită și simțea că nu poate să renunțe la acest viciu. Într-un Sabat, la ora de rugăciune, a ieșit în față și a spus: „Dacă frații și surorile mele mă vor în această biserică, trebuie să se roage ca Dumnezeu să mă ajute să scap de țigări. Nu pot nici să stau în biserică până la sfârșitul serviciului divin, fără să fumez!”. Membrii bisericii s-au rugat atunci pentru ea și i-au promis că se vor ruga și în timpul săptămânii. Seara, Teresa a avut o stare de rău și a vărsat. *Bine, Doamne*, și-a spus ea, *probabil că așa vrei Tu să scoți otrava din mine*. După câteva ore în care a vărsat în mai multe reprize, starea de greață i-a trecut și nu a mai simțit niciodată de atunci dorința de a fuma.

Pe măsură ce înainta tot mai mult în cunoașterea lui Dumnezeu, și-a distrus uneltele de vrăjitorie, farmecele și ierburile. Foștii clienți veneau la ea să le descânte sau să arunce asupra cuiva un blestem, dar ea le spunea că nu mai are de-a face cu vrăjitoria și se oferea să se roage pentru ei. Unii au acceptat și apoi au sunat-o să-i spună că primiseră răspuns. Câțiva au venit și la biserică!

Teresa a găsit o putere mai mare decât vrăjitoria. Dumnezeu a salvat-o și a înzestrat-o cu capacitatea de a citi și a scrie pentru a le împărtăși experiența ei și altora. Ea le mulțumește tuturor credincioșilor care au adus daruri în Sabatul Treisprezece pentru a-i ajuta pe adventiștii din orașul ei să construiască o biserică.

Teresa își împărtășește credința în Blagoevgrad, Bulgaria.